

Rep. Nr. 29/17

*

AR. NA-002bis-08

E/XXXX

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing van
16 november 2017

*

Beroep tegen de
beslissing van de Leidend
ambtenaar DGEC van 17
december 2007

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
BEROEP

KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

Inzake Mevrouw A..., wonende te XXXX,

Appellante, die wordt vertegenwoordigd door mr B
loco mr C , advocaat, met kantoor te XXXX

Tegen : De LEIDEND AMBTENAAR van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, orgaan van actief bestuur, met kantoor te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

Geintimeerde, voor wie zijn verschenen, mevrouw D . , verpleegkundige-controleur, en de heer E , attaché, ambtenaren bij geintimeerde

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 19 oktober 2017 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV (Procedurereglement)

1 RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder

- het dossier van geïntimeerde,
- de bestreden beslissing van geïntimeerde van 17 december 2007, ter kennis gegeven aan appellante, bij aangetekende brief van 28 februari 2008,
- de beroepsakte van appellante van 25 maart 2008, ontvangen ter griffie op 30 maart 2008,
- de conclusie van geïntimeerde van 1 oktober 2008, neergelegd ter griffie op 1 oktober 2008,
- de conclusie van appellante van 22 mei 2009, ontvangen ter griffie op 26 mei 2009,
- de conclusie van geïntimeerde van 30 juni 2016, neergelegd ter griffie op 30 juni 2016,
- de conclusie van appellante van 11 april 2017, ontvangen ter griffie op 11 april 2017,
- de conclusie van geïntimeerde van 18 april 2017, neergelegd ter griffie op 18 april 2017;
- de oproepingsbrieven van 11 augustus 2017

Gehoord op de openbare terechtzitting van 19 oktober 2017

- meester B in de uiteenzetting van de middelen van appellante,
- de heer E. en mevrouw D, in de uiteenzetting van respectievelijk het juridische luik en het medisch-technische luik van de middelen van geïntimeerde,

De debatten werden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 16 november 2017, eerste nuttige zitting van de Kamer van eerste aanleg

*
* *

2 FEITEN

1 Appellante is afgestudeerd als verpleegkundige A2 in 2002

Zij werkt sedert 1 maart 2003 als zelfstandige thuisverpleegster, en dit in samenwerking met verpleegkundige F. Daarnaast werkt zij halftijds in het XXXX te XXXX. Zij presteert er nachtdiensten

Appellante deed in het kader van de thuisverpleegdienst van verpleegkundige F. uitsluitend vervangingen

Verpleegkundige F. zorgt voor de werkverdeling en voor alle administratief werk

De verstrekkingen worden gefactureerd op getuigschriften voor verstrekte hulp – model H, met F. als innende instelling en met vermelding van de betreffende verstrekker

2 Geïntimeerde voerde een onderzoek uit naar de realiteit en conformiteit van de verstrekkingen die appellante als verpleegkundige aan de verplichte ziekteverzekering heeft aangerekend

Bij de verschillende landsbonden van de verzekeringsinstellingen werden diskettes opgevraagd van de door appellante aangerekende verstrekkingen voor de periode van 1 januari 2004 tot 28 februari 2005

Naar aanleiding van dit onderzoek werden 24 verzekerden ondervraagd. Ook één arts, dr. G., werd ondervraagd

Voor alle ondervraagde verzekerden werden getuigschriften voor verstrekte hulp in beslag genomen met de corresponderende evaluatieschalen

Appellante werd ondervraagd op 9 januari 2006 en op 4 april 2006. Er werd vervolgens Pro Justitia opgesteld op 24 januari 2006, welke op 27 januari 2006 aangetekend verstuurd werd naar appellante

3 Aan appellante werden volgende inbreuken ten laste gelegd

Tenlastelegging 1: Het opmaken, ondertekenen en uitreiken van getuigschriften voor verstrekte hulp model H met aanrekenen in haar naam aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen van verstrekkingen die niet werden uitgevoerd.

Bij 9 verzekerden zouden 871 verstrekkingen ten onrechte zijn aangerekend voor een totaal bedrag van € 4.264,58

Tenlastelegging 2 Het opmaken, ondertekenen en uitreiken van getuigschriften voor verstrekte hulp model H met aanrekenen aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen van verstrekkingen die niet mochten worden aangerekend, aangezien aan de voorwaarden, gesteld in de nomenclatuur, niet was voldaan, met name: aanrekenen van forfaitaire honoraria waar de fysieke afhankelijkheidstoestand van de rechthebbende niet beantwoordde aan de daartoe vereiste criteria.

Bij één verzekerde zouden 94 verstrekkingen ten onrechte zijn aangerekend voor een totaal bedrag van € 3 190,20. Na toepassing van de verschilregel werd het oorspronkelijk bedrag van € 3 190,20 herleid tot € 2 324,37.

Tenlastelegging 3. Het opmaken, ondertekenen en uitreiken van verzamelgetuigschriften voor verstrekte hulp model H met aanrekenen in haar naam aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen van verstrekkingen die niet overeenstemmen met de werkelijk verleende prestaties, terwijl de werkelijk verleende prestaties niet aanrekenbaar waren.

Bij twee verzekerden zouden 386 verstrekkingen ten onrechte zijn aangerekend voor een totaal bedrag van € 1 498,98

4 Geintimeerde heeft op 17 december 2007 de volgende beslissing genomen

- Hij heeft verklaard dat de aan appellante ten laste gelegde feiten bewezen zijn en hij heeft deze weerhouden
- Appellante moest bijgevolg, krachtens toenmalig artikel 141 §5 van de gecoördineerde ZIV-wet, zoals van kracht vóór 15 mei 2007 en *in casu* nog steeds van toepassing, overeenkomstig de overgangsbepaling voorzien in artikel 112 van de wet van 13 december 2006, de totale waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen terugbetalen, nl € 8 087,93;
- Hij heeft aan appellante eveneens een effectieve administratieve geldboete van 100% of € 4 264,58 opgelegd voor de niet-uitgevoerde verstrekkingen (till 1) en een administratieve geldboete van 100% of € 3 823,35 voor de niet-conforme verstrekkingen met opschorting gedurende drie jaar

Deze beslissing werd aan appellante ter kennis gebracht bij aangetekend schrijven van 28 februari 2008

Het is deze beslissing die thans betwist wordt

*
* *
*

3 VOORWERP VAN DE VORDERING

5 De vordering van appellante, zoals laatst gesteld in haar conclusie neergelegd ter griffie op 11 april 2017 strekt ertoe

- de zaak te voegen met de zaak lastens F gekend onder NA-003-08,
- de beslissing van geïntimeerde van 17 december 2007, ter kennis gebracht bij aangetekend schrijven van 28 februari 2008, te vernietigen,
- te zeggen dat de aan appellante ten laste gelegde feiten niet kunnen worden weerhouden,
- subsidiar
 - te zeggen dat appellante niet gehouden is tot enige terugbetaling,
 - in elk geval te zeggen dat er geen aanleiding is om een administratieve boete op te leggen
- Uiterst subsidiar
de administratieve boete te beperken tot het minimum bedrag te berekenen op de hierboven vermelde verstrekkingen en te zeggen dat deze volledig wordt opgeschort

*
* *
*

4 STANDPUNTEN VAN DE PARTIJEN

4.1 Standpunt van appellante

6 Appellante vraagt vooreerst de samenvoeging van haar zaak met de zaak lastens verpleegkundige F . Het betreft de zaak met rolnummer NA-003-08 Deze verpleegkundige is met appellante hoofdelijk gehouden tot terugbetaling van de ten laste gelegde verstrekkingen

7 Appellante stelt dat niet zij, doch wel verpleegkundige F voor een aantal patiënten verstrekkingen heeft aangerekend die niet of niet correct werden uitgevoerd

Appellante stelt dat zij voor elke dag een lijst ontving met de patienten die zij diende te bezoeken en de prestaties die moesten worden geleverd. De afrekening van deze prestaties gebeurde op individuele getuigschriften model H Verpleegkundige F factureerde alle prestaties en deed de administratie Appellante ondertekende de getuigschriften éénmaal per maand

Appellante stelt dat de getuigschriften die haar werden voorgelegd, steeds betrekking hadden op patienten die zij bezocht had Zij heeft de getuigschriften bijgevolg steeds te goeder trouw ondertekend

Appellante stelt dat zij naar aanleiding van het onderzoek zelf klacht met burgerlijke partijstelling heeft neergelegd lastens verpleegkundige F

Bij arrest van de derde Kamer van het Hof van beroep te Gent dd 26 februari 2009 werd geoordeeld dat een gedeelte van de tenlasteleggingen niet bewezen zijn bij gebrek aan voldoende vaststaande en zekere gegevens in het strafdossier De tenlastelegging "oplichting ten nadele van het RIZIV" werd wel bewezen geacht doch slechts voor welbepaalde prestaties en voor een beperkt aantal nominatim in het arrest genoemde patienten

Enkel de in het arrest genoemde inbreuken kunnen worden weerhouden

8 In dit arrest werden de tenlasteleggingen "misbruik van vertrouwen" en "oplichting ten nadele van appellante" niet weerhouden Dit neemt echter niet weg dat het niet ter discussie staat dat verpleegkundige F de volledige administratie deed van de aanrekening van de verstrekkingen

Vermits geen inbreuken lastens appellante kunnen worden weerhouden, kan zij er ook niet toe gehouden zijn om de waarde van de ten laste gelegde verstrekkingen terug te betalen Evenmin kon haar een administratieve geldboete worden opgelegd

Vermits verpleegkundige F de prestaties heeft geïnd, is zij minstens hoofdelijk gehouden tot terugbetaling ervan

9 In subsidiaire orde, werpt appellante op dat de feiten, de vordering tot terugbetaling en tot het opleggen van een administratieve geldboete verjaard zijn Minstens is er sprake van een manifeste overschrijding van de redelijke termijn Appellante vraagt dat de Kamer van eerste aanleg zich beperkt tot een loutere schuldigverklaring

10 In uiterst subsidiaire orde, wijst appellante erop dat het opleggen van een administratieve geldboete facultatief is Vermits zij volledig te goeder trouw was, vraagt appellante dat haar geen geldboete wordt opgelegd Minstens dient deze te worden herleid tot het

minimum Tevens vraagt appellante om deze volledig met opschorting op te leggen

4.2 Standpunt van geïntimeerde

11 Geintimeerde stelt dat het beroep van appellanten tijdig werd ingesteld

12 Geintimeerde stelt dat de zaak van appellante nauw verbonden is met de zaak van verpleegkundige F .. Het is aangewezen deze tijdens een zelfde terechtzitting te behandelen

13 Geintimeerde stelt dat het gezag van gewijsde van het arrest van het Hof van Beroep dd 26 februari 2009 niet in de weg staat dat geintimeerde in een later (burgerlijk) proces de kans moet hebben de gegevens afgeleid uit het strafgeding te betwisten vermits zij geen partij was in het strafgeding of er niet vrij haar belangen kon laten gelden

Het Hof van beroep oordeelde enkel over de strafrechtelijke inbreuken lastens verpleegkundige F Het heeft zich niet uitgesproken over de inbreuken van appellante op de nomenclatuur Bijgevolg kan de Kamer van eerste aanleg vrij oordelen of de aan appellante ten laste gelegde inbreuken al dan niet bewezen zijn

14 In ondergeschikte orde, stelt geintimeerde dat indien de Kamer van eerste aanleg zou oordelen dat toch rekening moet worden gehouden met de inhoud van het arrest van het Hof van Beroep van 26 februari 2009, het teruggevorderde bedrag dient te worden herleid tot 5 882,83 euro

15 Geintimeerde wijst er verder op dat appellante als zorgverlener betrokken is bij de ziekte- en invaliditeitsverzekering Zij dient in deze hoedanigheid de verplichtingen opgelegd door de gecoördineerde ZIV-wet en haar uitvoeringsbesluiten na te leven

Bij gebeurlijke inbreuken op deze verplichtingen is appellante persoonlijk verantwoordelijk Van een verpleegkundige mag en moet zelfs verwacht worden dat zij controleert wat in haar naam wordt aangerekend. De goede trouw en/of de onwetendheid van een zorgverlener sluit de toepassing van een administratieve sanctie niet uit De door appellante ingeroepen goede trouw is niet voldoende om de schuld aan de weerhouden inbreuk weg te nemen

Verpleegkundige F werd in de beslissing van geintimeerde van 17 december 2007, bij toepassing van de gecoördineerde ZIV-wet, als inner van de geleden mede hoofdelijk aansprakelijk gesteld voor de terugbetaling van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen onder de naam van appellante.

16 Geintimeerde stelt dat hij, conform artikel 142 §3, 3° van de gecoördineerde ZIV-wet, zijn beslissing binnen de termijn van twee jaar vanaf het proces-verbaal van vaststelling heeft genomen. De feiten waren niet verjaard. Geintimeerde kon de terugbetaling van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen en een administratieve geldboete opleggen.

17 Indien de Kamer van eerste aanleg al van oordeel zou zijn dat er *in casu* sprake zou zijn van een overschrijding van de redelijke termijn, dan kan de Kamer van eerste aanleg besluiten tot een vermindering van de sanctie of tot een schuldigverklaring. Dit kan evenwel niet leiden tot de onontvankelijkheid, noch tot de vermindering van de terugvordering.

18 Geintimeerde stelt dat appellante de tenlasteleggingen materieel niet betwist. Deze dienen derhalve weerhouden te worden.

Daar de feiten reeds vastgesteld werden in een proces-verbaal van vaststelling van 24 januari 2006, kan *in casu* geen administratieve geldboete meer worden opgelegd. Geintimeerde erkent dat zijn beslissing op dit punt mag worden vernietigd.

19 Geintimeerde vraagt de Kamer het huidig beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond te verklaren.

Ter zitting van 19 oktober 2017 heeft geintimeerde gevorderd om

- indien er geen rekening wordt gehouden met het arrest van het Hof van Beroep, de beslissing van geintimeerde te bevestigen en appellante te veroordelen tot de terugbetaling van 8 087,93 €. Deze som dient echter herleid te worden tot **5.763,56 €**, vermits verpleegkundige F reeds overging tot de terugbetaling van tenlastelegging 2, namelijk 2.324,37 €,
- indien er wel rekening wordt gehouden met het arrest van het Hof van Beroep, dient het door geintimeerde gevraagde bedrag herleid te worden tot 5 882,83 €. Daar verpleegkundige F reeds TLL 2 ter waarde van 2324,37 € vereffende en de verschilregel dient toegepast te worden voor het bedrag van 865,73 €, vordert geintimeerde van appellante de som van **2.692,63 €**.
- de beslissing *a quo* te hervormen wat betreft de administratieve geldboete. Er kan geen administratieve geldboete meer worden opgelegd.

*
* *

5 BEOORDELING

5.1 Samenhang

20 Krachtens artikel 6 van het Procedurereglement kunnen verzoeken als samenhangend behandeld worden, wanneer zij onderling zo nauw verbonden zijn dat het wenselijk is ze samen in te leiden en te beoordelen, ten einde oplossingen te vermijden die onverenigbaar zouden kunnen zijn wanneer de zaken afzonderlijk worden berecht

21 Hoewel appellante de samenvoeging vraagt van onderhavige zaak met de zaak met rolnummer NA-003-08, is de Kamer van eerste aanleg van oordeel dat de afzonderlijke behandeling van beide geschillen geen aanleiding kan geven tot onverenigbare oplossingen

Aangezien de partijen niet in beide zaken dezelfde zijn, acht de Kamer van eerste aanleg het, gelet op de goede procesvoering, aangewezen om de zaken afzonderlijk te behandelen en derhalve niet samen te voegen

5.2 Ontvankelijkheid van het beroep

22 Bij verzoekschrift van 25 maart 2008 heeft appellante beroep ingesteld tegen de beslissing van geintimeerde die haar ter kennis werd gebracht bij aangetekend schrijven van 28 februari 2008

Het beroep van appellante werd regelmatig ingesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 156 § 3 van de gecoördineerde ZIV-wet. De ontvankelijkheid werd door geintimeerde niet betwist

Het beroep van appellante is derhalve ontvankelijk

5.3 Gegrondheid van het beroep

5.3.1 De ingeroepen verjaring van de feiten

23 Artikel 174, lid 1, 10° van de gecoördineerde ZIV-wet bepaalde dat voor de toepassing van artikel 142, § 1 de vaststellingen, op straffe van nietigheid, binnen de twee jaar moeten plaatsvinden

24 De ten laste gelegde feiten werden aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering in de periode van 1 januari 2004 tot 28 februari 2005

Het proces-verbaal van vaststelling dateerde van 24 januari 2006

De feiten werden bijgevolg vastgesteld binnen de wettelijke termijn van twee jaar zoals bepaald in het artikel 174, lid 1, 10° van de gecoördineerde ZIV-wet, zoals op dat ogenblik van toepassing was (thans artikel 142 §2 van de gecoördineerde ZIV-wet).

De feiten zijn derhalve niet verjaard

5 3 2 De opgelegde terugbetaling van de ten laste gelegde verstrekkingen

25 Appellante stelt dat de beslissing van geïntimeerde niet rechtsgeldig kon worden genomen wegens verjaring

Krachtens artikel 142 §3, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet dienen betwistingen bedoeld in artikel 73bis, 1° en 2° die tot de bevoegdheid van de Leidend ambtenaar behoren, zoals *in casu* het geval is, op straffe van verval beslecht te worden door de Leidend ambtenaar of de door hem aangewezen ambtenaar, binnen twee jaar volgend op de datum van het proces-verbaal

26 Het proces-verbaal van vaststelling dateert van 24 januari 2006 en werd aan partijen verzonden bij aangetekend schrijven van 27 januari 2006

De bestreden beslissing dateert van 17 december 2007.

De bestreden beslissing werd derhalve tijdig genomen

27 Vermits een eventuele overschrijding van de redelijke termijn, niet het verval van de vordering tot gevolg heeft, doet dit gegeven geen afbreuk aan het feit dat alsnog kan worden overgegaan tot de herstelmaatregel van de terugvordering

28 Naar aanleiding van het door geïntimeerde gevoerde onderzoek en het door de geneesheer-inspecteur opgestelde proces-verbaal van vaststelling, heeft appellante een klacht met burgerlijke partijstelling ingediend lastens verpleegkundige F

Verpleegkundige F werd onder meer vervolgd voor misbruik van vertrouwen en oplichting ten nadele van appellante en het RIZIV, door het feit van verstrekkingen aan te rekenen die niet werden uitgevoerd of door verstrekkingen niet correct aan te rekenen zoals omschreven in de stukken 86 tot en met 272 van het strafdossier (tenlastelegging B)

29 Bij arrest van 26 februari 2009 heeft het Hof van Beroep dienaangaande geoordeeld

“Dit Hof is enkel in het bezit van gedeeltelijke verklaringen van een aantal ‘patienten’ die werden verzorgd. Het is onzeker of de beklaagde [verpleegkundige F .] ooit werd geconfronteerd met de patiënten teneinde duidelijkheid te verkrijgen in de soms toch wel verschillende inhoud van de respectievelijke verklaringen. Zowel de beklaagde als de burgerlijke partij [appellante] formuleerden bepaalde opmerkingen op deze verklaringen, waaruit geloofwaardig wordt dat niet alle verklaringen van de patiënten zo maar onmiddellijk als waarheid moeten worden aangenomen (...). Bij gebreke aan nadere detaillering in de tenlastelegging, kunnen in de huidige strafzaak enkel volgende feiten als ‘oplichting’ worden weerhouden (ten laste van beklaagde F). Voor de overige feiten heerst er in strafrechtelijk beoordelingsperspectief enkel redelijke twijfel, ook al (en opnieuw) bij gebreke aan verder doorgedreven gedetailleerd onderzoek

- a. *Patient H. vanaf januari 2004 tot februari 2005 aanrekening toilet, tzt het nummer 425110 en 425014, ook het weekendnr 425515 en 425412 op maandag, woensdag, donderdag, zaterdag en zondag*
- b. *I.. aanrekening in 2004 van dagelijks toilet, tzt Nummers 425110 en 425014 tijdens weekdagen, resp 425515 en 425412 tijdens weekends*
- c. *J aanrekening vanaf 01/12/2004 tot en met 31/12/2004 het nummer 425110 en 425014 tijdens de weekdagen en 424515 en 425412 tijdens het weekend*
- d. *K aanrekening vanaf 01/04/2004 tot en met 30/11/2004 het nummer 425390 (dagplafond) tijdens de week en het nummer 425795 (dagplafond tijdens het weekend)*
- e. *L. aanrekening nr 425294 en 425692 tijdens resp weekdagen en weekends*
- f. *M aanrekening dagelijks toilet in de periode van 28/07/2004 tot en met 24/08/2004*
- g. *N aanrekening vanaf 03/01/2004 tot 30/12/2004 gewone wondzorg nr 424336 (weekdagen) en nummer 424491 (weekends).*

Alle andere feiten die eventueel in de tenlastelegging zouden kunnen begrepen geweest zijn (deze tenlastelegging is, zoals hoger vastgesteld, uiterst summier en dubbelzinnig omschreven en laat, wat betreft andere feiten dan diegene zoals hiervoor bewezen verklaard, geen ordentelijke verdediging van strafzaken toe), zijn bij gebreke aan vaststaande en zekere gegevens voor dit Hof niet bewezen gebleven.”

30 De Kamer van eerste aanleg stelt vast dat geïntimeerde na tussenkomst van voormeld arrest geen elementen aanvoert die

aantonen dat de erin vermelde bevindingen in verband met de door geintimeerde ten laste gelegde verstrekkingen ten aanzien van zowel verpleegkundige F als ten aanzien van appellante niet correct en/of onvolledig zouden zijn

Geintimeerde heeft zijn kans om de gegevens afgeleid uit het strafgeding te betwisten in het kader van het voorliggend geschil, niet benut Hij haalt geen bijkomende elementen aan om de gegrondheid van de tenlasteleggingen die door het Hof van Beroep niet werden weerhouden, alsnog aan te bewijzen.

De Kamer van eerste aanleg treedt de bevindingen van het Hof van Beroep in verband met de eerste, tweede en derde tenlastelegging bij

Bijgevolg wordt aangenomen dat de tenlasteleggingen bewezen zijn die betrekking hebben op de in het arrest van het Hof van Beroep vermelde verzekerden in de vermelde periodes

31 De kamer van eerste aanleg is van oordeel dat appellante ook zelf gehouden is tot terugbetaling van de op haar naam ten onrechte aan de verplichte ziekteverzekering aangerekende verstrekkingen

Terecht wijst het Hof van Beroep dienaangaande op het feit dat zij gedurende de ganse periode dat zij met verpleegkundige F samenwerkte, stukken voorgelegd kreeg ter controle Hoewel het mogelijk was deze stukken te controleren, heeft appellante nagelaten dit ook effectief te doen

Appellante dient de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen terug te betalen voor een bedrag van 5 882,83 €

32 Vermits verpleegkundige F reeds de waarde van de onder tenlastelegging 2 vermelde verstrekkingen vereffende ter waarde van 2 324,37 € en ook de verschilregel dient toegepast te worden voor het bedrag van 865,73 €, is appellante ertoe gehouden om aan geintimeerde het bedrag van 2 692,63 € terug te betalen

De bestreden beslissing dient in deze zin te worden aangepast

5.3.3 De opgelegde administratieve geldboete

33 Geintimeerde geeft thans zelf in zijn conclusie aan dat de in voorliggend geval ten laste gelegde feiten reeds vastgesteld werden in een proces-verbaal van vaststelling van 24 januari 2006, zodat *in casu* geen administratieve geldboete meer kan worden opgelegd

De beslissing van geintimeerde dient op dit punt dan ook te worden hervormd

OM DIE REDENEN,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement

Recht doende op tegenspraak

Verklaart het beroep van appellante ontvankelijk en in de volgende mate gegrond,

Zegt voor recht dat appellante ertoe gehouden is om de waarde van de bewezen ten onrechte aangerekende verstrekkingen onder tenlastelegging 1, 2 en 3 terug te betalen voor een bedrag van 2 692,63 €,

Vernietigt de bestreden beslissing in de mate zij aan appellante de betaling van een administratieve geldboete oplegt.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 16 november 2017 van de Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door

- Sara SABLON, magistraat, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg,

- Martin VOLCKE, griffier

Volgen de handtekeningen

De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Sara SABLON

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Sara SABLON, magistraat-voorzitter, en dokter Bernard DEBBAUT en dokter Jacky DE PIERRE, stemgerechtigde leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede mevrouw Kristien SCHEEPMANS en mevrouw Ingrid VAN DEUREN, stemgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve verenigingen van verpleegkundigen

De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier

De beslissingen van de Kamer van eerste aanleg zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (art. 156, § 1, eerste lid). De sommen brengen van rechtswege intresten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken zoals voorzien in artikel 2, §3 van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest, vanaf het verstrijken van dertig dagen de kennisgeving van de beslissing, waarbij de postdatum bewijskracht heeft (art. 156, § 1, tweede lid). Het beroep bij de Kamer van beroep schort de uitvoering de beslissing niet op (art. 156, § 2, eerste lid).